

AMPPARI SURINAT

AMPPARIPESÄ

on vihdoin valmis!

Uuden puheenjohtajan
JAAKKO ANDERSSONIN
mietteitä

ÄYIEN VALMENNUS
koki suuria muutoksia

Joel ja Seppo edustavat
AMPPAREITA
MM-KISOISSA!

NAISTEN ROAD TRIP
opetti joukkueelle paljon

Julkaisija:
02-Jyväskylä ry

Päätoimittaja:
Jani Saukko, jani.saukko@o2-jkl.fi

Ilmoitusmyynti:
Oskari Kauppinen, Jani Saukko, Harri Pirinen

Kirjoittajat:
Jaakko Andersson (pj.), jaakko.andersson@o2-jkl.fi
Oskari Kauppinen, Tuomas Pulkkinen, Heidi Aukee,
Kari Jauhiainen, Iina Autio, Silja Penttinen,
Milja Kiriharju, Satu Pöntinen, Tommi Rautasalo,
Jaana Markkanen, Nina Lager, Jani Saukko

Kuvat:
Kansi: Kari Jauhiainen
Esa Jokinen, Niklas Suominen, Tero Siivola,
Jaakko Perälä, Tuomas Pulkkinen, Kari Jauhiainen,
Satu Pöntinen, Pasi Hautaniemi, Nina Lager,
Jani Saukko, Harri Pirinen
Joukkuekuvat: Express-kuva

Ulkoasu:
Esa Saksola

Painopaikka:
Grafitatu oy

Painos:
1000 kpl

Jakelu:
02-Jyväskylä ry

Seppo Pulkkinen luotsaa
Australiaa MM-kisoissa

Ampparipesällä paiskottiin
tuhansia talkootunteja

Tyttö Akatemian pelaajilla
riittää haasteita ja pelejä

Sisällysluettelo

- 4** Puheenjohtajan palsta: Jaakko Andersson
- 5** Peräti kaksi Ampparia MM-kisoissa!
- 6** Äyien valmennus vahvistui
- 10** Poikien Akatemiasta vahva polku edariin
- 11** Äyien tähtiä Amppariturnauksessa
- 12** Vihdoin se on valmis – oma Ampparipesä!
- 14** Naisten road trip tarjosi tärkeitä kokemuksia!
- 17** Naisten kapteenien kulma
- 18** Tyttö Akatemia käänsi haasteen mahdollisuudeksi
- 20** F2 Mustalla pysyy vauhti päällä
- 22** Äiditkin pelaa – ja vauvat katsoo vierestä!
- 23** Yhteistyökumppani esittäytyy: Go On
- 24** Kilpajoukkueiden joukkuekuvat
- 26** Hallitus tutuksi – ketkä seuran asioista päättävät

J
R
I
C
N

ORION MAILASARJA
FACTORY HOOKILLA
JA UUDELLA LAPAVÄRILLÄ

FHe PP BOOST

KUN HALUAT PAINOAPUA TARVITSET GRAFITATUA!

G **Grafitatu**
Digipaino • Offsetpaino • Repropalvelut

Täynnä intoa suureen haasteeseen

Tilanne on erikoinen koko Amppariperheen kannalta. Siis se, että tätä kirjoitusta kirjoittaa joku muu kuin Jauhialaisen Kari. "Karrahan" oli puheenjohtajana peräti 15 vuotta. Jo vuosi sitten hän kuitenkin ilmoitti, että tänä syksynä hän mielellään jättäisi puheenjohtajan tehtävät ja siirtyisi seura-aktiiviksi.

Kesällä, kun olimme monesti samaan aikaan kanssa rakentamassa Ampparipesää, Karra alkoi tunnustella halukkuuttani ryhtyä puheenjohtajaksi. Lopulta mietin, että miksi ei. Olin ollut aiemmin Happeen hallituksessa, pelannut Happeessa liigaa maalivahtina, toiminut liigassa erotuomarina ja nyt olen ollut muutaman vuoden O2:n hallituksessa. Näkemystä salibandyasioista oli kertynyt pitkältä ajalta ja monista eri rooleista. Ajattelin, että näille näkemyksille ja ajatuksille voisi olla käyttöä seurassa.

Mutta tämä ei todellakaan ole mikään yhden miehen show – kaikkea muuta. Olemme erittäin suuri, pitkälti yli 1000 jäsenen yhteisö, jossa jokainen jäsen ja mielipide on yhtä tärkeä ja arvokas. Toivon kuulevani mahdollisimman paljon mielipiteitä, kritiikkiä ja kehitysehdotuksia teiltä, Amppariperheen jäsenet.

Seuraa koskevat isot päätökset tehdään hallituksessa, joka myös sai uuden kokoonpanon samassa syyskokouksessa, jossa minut valittiin puheenjohtajaksi. Olen erittäin tyytyväinen ja innoissani uuden hallituksen kokoonpanosta. Hallituksessa on erityisosaamista monelta seuratoiminnan kannalta oleelliselta elämän osa-alueelta. On taloushallinnon, myynnin, viestinnän, IT-alan ja pedagogian ammattilaisia, on lajituntemusta ja valmennusosaamista huipulta. Hallitus on esitelty tarkemmin lehden loppupäästä löytyvässä jutussa.

Viime vuosina olen kantanut huolta seuran työntekijöiden ja seura-aktiivien jaksamisesta. Seura jäsen- ja joukkueumäärä on niin valtava, että jatkuvasti on hoidettava ne kuuluisat "miljoona asiaa". Vaikka olemme viime vuosina pystyneet palkkaamaan toimistolle ja kenttätöihinkin lisää väkeä, kaikki työntekijät ovat jatkuvasti täystyöllistettyjä – ja vähän yli. Hallituksessa vastuualueita onkin pyritty jakamaan niin, että nämä tukisivat työntekijöiden jaksamista.

Sama koskee seura-aktiiveja. Monien vapaa-aika tuntuu kuluvan lähes kokonaan Ampparien parissa. Näille ihmisille olemme äärimmäisen kiitollisia. Joskus olen kuitenkin miettinyt, että tämä aktiiviporukka on sittenkin aika pieni – siis verrattuna seuran jäsenmäärään. Olenkin asettanut itselleni yhdeksi tavoitteeksi seuran jäsenistön aktivoimisen seuran ja joukkueiden asioiden hoitamiseksi.

Toivoisin, että yhteisen hyvän tekeminen ampparilipun alla – yhdessä – koettaisiin vielä nykyistäkin tärkeämmäksi. Suuressa joukossamme on valtavasti voimavaroja, ja kaikki pienikin apu on tarpeen. Jos siis koet, että osaisit ja haluaisit tehdä jotain Amppariperheen hyväksi, ota rohkeasti yhteyttä minuun, toiminnanjohtaja Jani Saukkoon, hallituksen jäseniin tai vaikka lähimmän joukkueesi valmentajaan.

Seuran talous on tällä hetkellä hyvällä mallilla, mutta Ampparipesän rakentamiseen kului tietysti paljon rahaa. Kentän ylläpitokaan ei ole ilmaista. Yksi lähitulevaisuuden haasteista onkin seuran talouden vakauttaminen sellaiselle tasolle, että pystymme kehittämään seuraa haluamallamme tavalla. Yksi iso tekijä taloudessa on Ampparipesän kulujen ja tuottojen suhde. Kentällä on yhä paljon arkiamujen ja iltapäivien tunteja myymättä. Eli ei kun ehdottamaan pomolle, että otetaanpa Ampparipesältä työpaikan yhteinen liikuntahetki!

Itselleni alku puheenjohtajana on ollut kiinnostavaa ja hieman jännittäväkin aikaa. Lupaan, etten ole tässä roolissa yhtä pitkään kuin Karra, ja lupaan myös, että sen ajan minkä olen, teen parhaani Amppariperheen eteen.

Nähdään kentillä!

Jaakko Andersson

Amppariväriä MM-kisoissa!

O2-Jyväskylän oranssia väriä MM-kisoihin lähtevät edustamaan Saksan joukkueeseen valittu Edarin Äyien sentteri Joel Wenning sekä Muyien päävalmentaja Seppo Pulkkinen, joka luotsaa Australiaa yhdessä Janne Kainulaisen kanssa.

Koko ikänsä Suomessa asunut Joel Wenning päätti jo nuorena edustaa isänsä synnyinmaata Saksaa, kun kutsu nuorten maajoukkueleirille kävi 2012. Alle 19-vuotiaiden MM-kisoissa mies nähtiin jo seuraavana vuonna, ja hyvien esitysten myötä aukesi paikka myös aikuisten maajoukkuerinkiin.

Ensimmäiset hikipisarot aikuisten MM-alustoille Wenning vuodatti 2014 Ruotsin Göteborgissa. Vaikka rooli jäikin tuolloin vielä pieneksi, jäi nimi Wenning valmennuksen mieleen.

Siviilikiireiden takia vuoden 2016 MM-kisat jäivät mieheltä väliin, mutta MM2018-projektiin "Jolle" on kuulunut alusta saakka, eikä valinta tullut miehelle itselleen yllätyksenä.

"Joukkueen viralliset tavoitteet eivät ole tiedossa, sillä viimeisen leirin jouduin jättämään väliin, mutta tarkoituksena on totta kai mennä mahdollisimman pitkälle. Vähintään kahdeksan parhaan sakkiiin on hyvät saumat, ja siitä eteenpäin kaikki on plussaa. Omat tavoitteet ovat täysin sidoksissa joukkueen tavoitteisiin ja pyrin auttamaan joukkuetta parhaani mukaan", Wenning kertoo.

Saksa eteni karsinnoista kisoihin tiukimman mahdollisen kaavan mukaan, sillä Slovenia kaatui viimeisellä minuutilla tehdyllä

alivoimamaalilla ja Ranska kaatui tarvittavalla 14 maalin erolla.

"Kyllä meidän vahvuuksia on ehdottomasti joukkuehenki ja tiukassa paikassa venyminen. Myös maalivahtipeli on hyvällä tasolla. Omasta roolistani on vielä vähän vaikea sanoa, mutta kakkoskentän sentterinä olen pelaillut, ja ylivoima- sekä alivoimavastuuta on tullut mukavasti."

"Olen varmasti pelaaja, jolta odotetaan tulosta. Valinta on ehdottomasti kunniasia ja on hienoa päästä hakemaan menestystä motivoituneen ja yhteen hitsautuneen porukan kanssa. MM-kisat ovat tarjonneet myös paljon motivaatiota päivittäiseen tekemiseen täällä Jyväskylässä, sillä maajoukkuejutuissa on aina se pieni 'jokin'. Kävi kisoissa miten kävi, jää tästä matkasta hienot muistot, jotka eivät hevillä unohdu!" Wenning uskoo.

Seuraako Seppo Petteri Nykyn reittiä?

Taattua Jyväskyläläistä salibandytunteista löytyy myös hieman eksoottisemman salibandyyn, Australian, joukkueesta. Aiemmin muun muassa Happeeta ja Kanadan maajoukkuetta valmentanut O2-Jyväskylän naisten edustusjoukkueen pääkäsikirjäläinen Seppo Pulkkinen jakaa valmen-

Teksti: Oskari Kauppinen
Kuva: Esa Jokinen

nusvastuun pitkään Happeessa pelanneen ja nykyisin SB Welhoja valmentavan Janne Kainulaisen kanssa.

Kainulainen korvasi aiemmin tehtävässä toimineen Jyri Korsmanin, joka on myös entisiä happealaisia. Edellinen Australian maajoukkueen valmentaja Petteri Nykky vaihtoi kyseisen työpaikan Suomen maajoukkueen päävalmentajan pestiin - aika näyttää käykö Sepolle samoin!

Koko Amppariperhe toivottaa Joelille ja Sepolle tsemppiä kisoihin niin kauan kuin Suomi ei ole vastassa! ●

Hyvää joulua ja onnellista uutta vuotta!

Olemme mukana tukemassa 2018 Joulupuu-keräystä. #yhdessähyvätulee #joulupuu #opkeski-suomi

OP Keski-Suomi

Designing your future. Today.

REJLERS

» Toimialamme:

Energia
ICT
Infrastruktuuri
Rakentaminen
Telecom
Teollisuus

rejlars.fi

Miesten edari vahvistuneella valmennuksella kohti kirkkaampia valojoja

Teksti: Tuomas Pulkkinen
Kuvat: Niklas Suominen

Kaasalainen, Rautio, Kajoksinen – näistä miehistä ainakin osalla voisi olla vielä annettavaa myös kaukalon sisäpuolella. Tällä kaudella kolmikko seisoo kuitenkin Ampparien miesten edustusjoukkueen vaihtopenkin takana, eikä pelaajalisenssiä ole toistaiseksi tarvinnut hommata kenellekään – sen verran hyvin kolmikko ja kapellimestari-Peltonen ovat saaneet joukkueen pelin uomiinsa.

S eitsemättä kautta miesten edustusjoukkueen päävalmentajana toimiva Ilkka Peltonen sai kesän aikana mieluisia vahvistuksia valmennustiimiinsä, kun pelikengät seinälle ripustanut entinen Happeen liigapelaaja Joonas Kaasalainen hyppäsi Peltosen aisapariksi valmennukseen. Heti kesäharjoittelusta lähtien ”Kaasa” onkin pyrkinyt juurruttamaan joukkueeseen liigatason esimerkkiä ja vaatimustasoa.

”Pitkään joukkuetta valmentaneena olen pyrkinyt tuomaan asteittain lisää uusia juttuja ja nostamaan vaatimustasoa. Kun nostetaan rimaa korkeammalle myös tavoitteiden suhteen, yhden ihmisen sitoutuminen, aika ja tietotaito eivät enää riitä”, Peltonen tuumii.

”Jo viime talvena ajatuksissa tuli esiin Kaasan nimi, kun varmistui, että hän lopettaa peliuransa. Kaasa tulee suoraan näköalapaikalta ja tietää, mitä menestyminen vaatii Salibandyliigassa. Sen hän pystyy kertomaan pelaajille”, Peltonen muistuttaa.

Yhteistä historiaa ja menestystä

Valmentajanakaan Kaasalainen ei ole keltanokka, sillä aikaisempaa valmentajakokemusta löytyy mm. A-nuorista. Noilta ajoilta Kaasan palkintokaappia koristaa kaksi SM-kultaa ja yksi SM-pronssi. Viime kaudella Kaasalainen toimi myös apuvalmentajana Happeen liigajoukkuees-

sa, kun oma terveydentila ei sallinut enää pelaamista.

”Kaksi viimeistä vuotta pelaajana olivat todella vaikeaa aikaa. Loukkaantumisia, kuntoutusta, sairastelua ja taas loukkaantumisia. Ehkä tästä ajasta kertoo konkreettisesti, että koko viime kaudella pystyin pelaamaan vain yhden erän. Terveys on melko tärkeä asia ihmisen elämässä, ja tästä syystä lopettamis päätös syntyi lopulta melko kiuttomasti. Olenkin kiitollinen kaikista vuosista, peleistä ja treeneistä, jotka sain olla mukana ja kehittää itseäni hienon lajin

parissa”, Kaasalainen kertoo.

”Lopettamista teki helpompaa myös se, että olen jo pitkään tiennyt haluavani valmentaa pelaajaurani jälkeen. Sainkin houkuttelevan tarjouksen lähteä mukaan Amppareiden edustuksen valmennustiimiin. Kokemusta Peltosen Ilkan kanssa valmentamisesta oli jo ammoisilta ajoilta, mikä helpotti mukaan lähtemisestä”, Kaasalainen jatkaa.

Kaasa kertoo ottavansa valmentamisen suurena haasteena ja mahdollisuutena kehittyä.

“Motivaationi on tällä hetkellä erittäin tapissa, ja joka päivä opin valmentamisesta ja joukkueesta jotain uutta. Kausi on lähtenyt hienosti käyntiin, ja koko joukkueen tekeminen näyttää tällä hetkellä nousujohteiselta. Meillä on kasassa todella yhtenäinen ja hyvähenkinen joukkue, joka on valmiina tekemään hommia tavoitteiden eteen. Myös valmennustiimin kanssa olemme lyhyessä ajassa löytäneet yhteisen sävelen, jolla hommaa viedään eteenpäin. Työnteko jatkuu, ja mikäs sen hienompaa, kuin tehdä sitä hyvässä ja motivoituneessa seurassa!”

Peltosen ja Kaasalaisen yhteisen valmentajahistorian huippu osui kausille 2010-11 ja 2011-12, kun miehet johdattivat Happeen A-juniorit kahteen peräkkäiseen Suomen mestaruuteen.

”Ratkaiseva kolmas finaali Tapanilan Erää vastaan venyi Monnarilla jatkoajalle. Lopulta Joonas Pylsy iski ratkaisun, ja mestaruus oli selvä. Minun ja Ilkan reaktiot tähän olivat melko erikoiset. Ilkka lähti juoksemaan kentälle, mutta toiseen suuntaan missä joukkue juhli ratkaisuusumaa. Itse päädyin pyörimään keskiympyrään ja huutamaan itsekseni. Lopulta Ilkka kävi hakemassa minut keskiympyrästä sekoilemasta ja menimme juhlimaan joukkueen kanssa”, Kaasa kertoo nauraen.

Huippuosaamista maalivahti-valmennukseen

Pasi Raution valmennusjuuret ulottuvat aina 1990-luvulle saakka. ”Rautsi” on valmentanut salibandymaalivahteja menestyksekkäästi jo parikymmentä vuotta. Pasi nykyisistä henkilökohtaisista valmentavista tunnetuimpana mainittakoon maajoukkuevahti Eero Kosonen.

Miesten edustuksen maalivahtit Henri Tikkanen, Tommi Kauppinen ja Roope Pohjola pääsivät tottumaan tämän rennon letkeän, mutta vaativan maalivahtikoutsin toimintatapoihin heti kesän ensimmäisistä helteistä lähtien. Toisena päivänä ravattiin Harjun portaita ylös alas ja toisena päivänä tampattiin Monnarin parkettia polvillaan.

”Hyppäys uuteen ympäristöön on ollut piristysruiske omaan valmennustyöhöni.

Amppareiden edustusjoukkueen maalivahtit ovat olleet minulla jo pidempään seurannassa, ja nyt oli sopiva aika tulla valmennusryhmään mukaan. Ipe ja Kaasakin ovat ennestään tuttuja koutseja, joten kommunikointi valmentajien kesken onnistuu. Edarien maalivahtien lisäksi olen pyrkinyt auttamaan myös akatemiajoukkueen ja naisten edustusjoukkueen maalivahteja. Tulevaisuudessa olisi mukava keskittyä vain seuran maalivahteihin niin miesten kuin naistenkin joukkueissa”, Rautio suunnittelee.

Ampparien edustuksen maalivahteissa Rautio näkee potentiaalia ja työmaata.

”On ollut hienoa huomata, kuinka motivoituneita ja vastaanottavia kaikki kolme maalivahtia ovat. Kesän ja syksyn aikana on lähdetty tekemään maalivahtien pelämiseen melko isojakin muutoksia. Nyt kun poikien pelaamista katsoo, niin vaikuttaisi, että siellä on jotain kuunneltukin”, Rautio sanoo.

”Kauppinen on isokokoinen, liikkuva ja rauhallinen maalivahti. Tikkanen on myös erittäin hyvin liikkuva maalivahti ja osaa lisäksi ohjata peliä loistavasti. Pohjola on oppipojan roolissa ja saa tukea myös akatemiajoukkueen peleistä ja treeneistä. Roopesta kypsyys tässä sopassa edustuskelpoinen maalivahti”, Rautio analysoi.

Pelikenttien Welhosta fläppitaulun taakse

Pauno Kajoksisesta kuului kesän aikana monenlaisia huhuja. Välillä miestä oltiin viemässä alasarjoihin pelaamaan, välillä pelaamisen piti jatkua liigatasolla. Lopulta paikka löytyi Amppareiden edustusjoukkueen valmennuksesta Peltosen, Kaasalaisen ja Raution rinnalta.

Tuuppa nyt Pauno ite kertoo, mitä kesän aikana tapahtui ja miten päädyit lopulta Ampparien valmennukseen?

”Peliura tosiaan iskettiin pakettiin viime kauden päätteeksi, ja päätös oli huhuista huolimatta tehty ja asianosaisille infottu jo ennen vappua. Ilkka sitten kesällä kysäisi, kiinnostaisiko valmentaminen, ja hetken pohdittuani en nähnyt mitään syytä, miksi en lähtisi kokeilemaan. Päätökseen olen ollut tyytyväinen. Pelaamiseen verrattuna tämä on täysin eri tavalla haastavaa, kun joutuu katsomaan tekemistä vähän erilaisesta perspektiivistä”, Kajoksinen kertoo.

Paunon ydinosaamista on varsinkin hyökkäyspelaaminen, minkä pitäisi ennen pitkään näkyä myös joukkueen maalimäärissä.

”Paljon on painotettu kääntöpelaamista, ja se on ainakin rakenteellisesti parantunut

syksyn edetessä. Ihan ei olla vielä saatu ehkä realisoitumaan taululla parhaalla mahdollisella tavalla, vaikka paikoille on ihan hyvin päästykin. Hidas hyökkääminen sitten on prosessina vielä aika alkutekijöissään – se on pelin vaikein osa-alue ja kehittäminen vie aikaa”, Kajoksinen tietää.

Neljä näkemystä, yksi päätös

Kun neljä väriäiskää lyödään yhteen, voi lopputulos olla mitä tahansa. Tällä hetkellä vaikuttaisi kuitenkin siltä, että nämä vejarit täydentävät hyvin toisiaan ja tulevatpa myös hyvin toimeen toistensa kanssa siinä sivussa.

Ilkalle uudet tulokkaat ovat olleet myös mahdollisuus valmentajana kehittymiseen.

”Kauan olen kaivannut itselleni kritisoijia rinnalle, jotta kehittyisin valmentajana. Nyt

tuli kerralla useampi!”

”Kaikilla kolmella tulokkaalla on vahva osaaminen eri osa-alueilta. Pystymme aina kyseenalaistamaan toistemme mielipiteet, ja näin jokainen joutuu myös perustelemaan omat mielipiteensä ja näkemyksensä. Mielestäni lyhyessä ajassa jokainen valmentaja on ansainnut täyden luottamuksen valmentajien kesken, ja mikä tärkeintä, myös pelaajien luottamuksen”, Peltonen näkee.

Myös Kaasa allekirjoittaa valmennusryhmän terveen ”haastamiskulttuurin”.

”Yhteistyö on ollut todella hedelmällistä ja silmiä avaavaa. Olemme pyrkineet haastamaan toistemme ajattelua pelistä ja valmentamisesta ylipäänsä. Painetta on annettu puolin ja toisin, mutta aina hyvässä hengessä. Lopulta joka kerta olemme myös päässeet yhteismääräyksen asioista”, Kaasalainen kertoo.

Rautio kuvailee omaa rooliaan valmennus-

ryhmässä vähättelevästi.

”Koska en tällä kokemuksella tiedän mitään viisikkopelaamisesta niin Ipe, Kaasa ja Pauno saavat hoitaa sen. Mutta minä saan valita moken - tai ainakin vielä toistaiseksi olen saanut!”

Parhaimmillaan valmennusryhmään pyritään saamaan osajia eri osa-alueilta. Tämä näyttäisi toteutuneen edustusjoukkueen valmennuksessa, kuten Paunon loppukaneetista voidaan todeta.

”Valmennusryhmässä on hyvä, avoin pohinä ja siellä saa ja pitää myös haastaa muiden näkemyksiä. On myös ehdoton rikkaus, kun kaikilla neljällä on vähän erilainen lähestymiskulma peliin: Kaasa tietää paljon puolustuksesta, Ilkalla on hyvä kokonaisnäkemys ja Rautsikin on toistaiseksi kyennyt toimittamaan jokaiseen otteluun pelaavan maalivahtin!” ●

Kartuta seurasi kassaa

Kerro meistä kaverillesi tai tule asiakkaaksemme!

O2-Jyväskylä saa toimintansa tueksi 40 euron vinkkipalkkion jokaisesta vinkistäsi, joka johtaa uuteen Pohjantähtiturva kodille -sopimukseen.

Tienaa 40 euroa!

ota yhteyttä ja kysy lisää!

Vakuutus edustaja
Juha K. Hirvonen
p. 040 503 7092

juha.k.hirvonen@pohjantahti.fi

–Pohjantähti on urheiluvakuuttamisen ammattilainen–

POHJANTÄHTI
Keskinäinen Vakuutusyhtiö

Sahkomar

www.sahkomar.com

Poikien Akatemian kuulumisia

Teksti: Oskari Kauppinen

Poikien Akatemian kausi alkaa lähestyä puoliväliä, ja nyt on hyvä aika katsoa taaksepäin ja miettiä, mitä kaikkea sitä onkaan tullut tehtyä.

Kesä mentiin kliseisesti erittäin kovaa ja ryhmä on varmasti omien sarjojensa kovakuntoisimmasta päästä. Laajalla rosterilla operoiva Akatemia pelaa kaudella 2018-2019 Miesten kakkosdivaria sekä A-nuorten Divaria. Akatemian tarkoituksena on tarjota seuran vanhimille junioreille loistava paikka kehittyä ja päästä pelaamaan kauden aikana suuri määrä kovatasoisia otteluita.

Kovimmat lupaukset harjoittelevatkin myös edustusjoukkueen mukana ja muuttamat ovat myös päässeet miesten Divarin makuun hyvällä menestyksellä. Kaikissa kolmessa eri sarjassa pelanneet tulevaisuuden lupaukset Matti Minkkinen sekä Happeesta O2:seen siirtynyt Lari Mäkelä ovat osoittaneet tasonsa jo miestenkin peleissä.

Akatemian toimivuudesta kertoo myös se, että Larin ja Matin lisäksi neljä muutaakin Akatemian ”tuotosta” ovat kellottaneet peliminuutteja edustuksessa. He ovat Niklas Pulli, Riku Kulmala, Julius Hirvonen ja Santeri Hietala.

A-nuorissa pelit lähtivät hieman takkuillen liikkeelle, mutta kirjoitushetkellä Akatemia on tukevasti sarjataulukon puolivälissä sijalla seitsemän. Miesten kakkosessa taas trendi on ollut hieman laskeva hyvän aloi-

tuksen jälkeen, ja tiukat ottelut ovat kääntyneet valitettavasti vastustajien voitoiksi. Oppirahoja on nyt maksettu isolla kädellä, ja toivottavaa on, että ne kasvavat korkoa joulun aikaan.

Akatemia on houkutelut uuden Ampparipesän uumeniin paljon uusia pelaajia ja miesten peleissäkin on nähty kentällä yhteensä 33 eri kenttäpelaajaa. Yhteistä näille kaikille on kova asenne, ja pelit onkin pelattu täysillä loppuun välittämättä liikaa tulostaulusta.

Akatemiassa myös kansainvälistä väriä

Pelaajaliikkeitä Jyväskylän suuntaan on nähty mm. lähikunnista sekä Kokkolasta, ja löytyy joukkueesta myös kansainvälistä väriä, kun Slovakiasta Jyväskylään opiskelemaan saapunut Adam Hrin liittyi alkusyksystä remmiin.

”Slovakian ja Suomen välillä on salibandyn olosuhteissa massiivinen ero. Jyväskylässä on useita kenttiä lähekkäin, ja kaikki ovat huippukunnossa. Vaikka laji kasvaa kotimaassani vauhdilla, olemme silti valovoisia Suomea jäljessä”, Adam kommentoi.

”Täällä valmennus on hyvää ja sarjat ko-

vatasoisia. Slovakialaiset huippupelaajat ja valmentajat siirtyvät nopeasti Sveitsiin tai Tshekkiin, ja se hidastaa kokonaisvaltaisesti kehitystä. Jyväskylään saapuminen oli yksi parhaista päätöksistäni, ja koen kehittyneeni täällä huomasti. Vien varmasti oppimiani asioita tuliaisina Slovakiaan”, Adam kertoo.

Kevään lähestyessä Akatemian tavoitteena on säilyttää sarjapaikat sekä mennä eteenpäin niin joukkueena kuin yksilönäkin. Tervetuloa paikan päälle katsastamaan, miltä Amppariakatemian meno näyttää kaukalossa! ●

Tähtiloistetta Amppariliigan turnauksessa

Miesten edustusjoukkueen Iiro Kinnunen ja Kaarlo Mahlberg vierailivat Amppariliigan ensimmäisessä turnauksessa Huhtasuon koululla. Viime kaudella Divarin K-rauta-pelaajaksi valittu Iiro Kinnunen edustaa Amppareiden terävintä hyökkäyskalustoa. Kinnunen voittikin Amppareiden pistepörssin 40 tehopisteellä (12+28).

Mahlberg taas on uusi tuttavuus Amppareiden tämän kauden edustusjoukkueessa. Sentterin paikkaa pelaava Mahl-

berg pelasi viime kaudella Salibandyliigaa Indiansissa. Mahlberg syntyi liekkeihin varsinkin pudotuspeleissä, joissa ”Kake” tehoili 12 tehopistettä (8+4).

Huhtasuolla nuoret Ampparit pääsivät haastamaan Iipon ja Kaken laukaisututkaskabassa. Junioreilla oli myös mahdollisuus hankkia itselleen tähtipelaajien nimikirjoitukset, mikä aiheuttikin pienen jonon nimmaripaikalle. Kukatiesnäidenjoukossa on seuraava Amppareiden edustusjoukkueen tähtipelaaja! ●

Tilitoimisto
Jauhiainen
Yhdessä parempaan

harri@tilitoimistojauhiainen.fi
040 757 6057

YHDESSÄ PAREMPAAN

Tuotamme laadukkaita taloushallinnon palveluita pk-yrityksille asiakaslähtöisesti ja hyvää tilitoimistotapaa noudattaen.

myClub.fi

Meidän oma Ampparipesä on nyt valmis!

Neljä vuotta sitten Amppari-yhteisössä alettiin puhua tarpeesta omalle kentälle. Seura-aktiivien vuotuisessa joulutapaamisessa kyseltiin tavoitteita, mitä meidän seurana tulisi saavuttaa.

Keskustelussa saimme listalle monia tavoitteita, mutta yksi tavoite tai unelma nousi ylitse muiden. Se oli oma täysimittainen salibandykenttä. Jo silloin puhuttiin täysimittaisen kentän puutteesta ja yleensäkin olosuhdetilanteesta Jyväskylässä.

Vuosi sitten seuran syyskokouksessa 2017 unelmasta tuli ensimmäistä kertaa totta, kun esityslistalla oli sopimus Killerin liikunta- ja hyvinvointikeskuksen Buugin kanssa. Oli löytynyt tila, jonne kenttä oli mahdollista rakentaa.

Taival siihen, että olimme päässeet suuresta unelmasta päätökseen kentän rakentamiseksi oli aika lyhyt, kun ajattelee,

kuinka iso askel se seuralle kuitenkin oli. Seuran toiminnan kasvu ja laajeneminen sekä hyvin suunniteltu talous auttoivat päätöksenteossa.

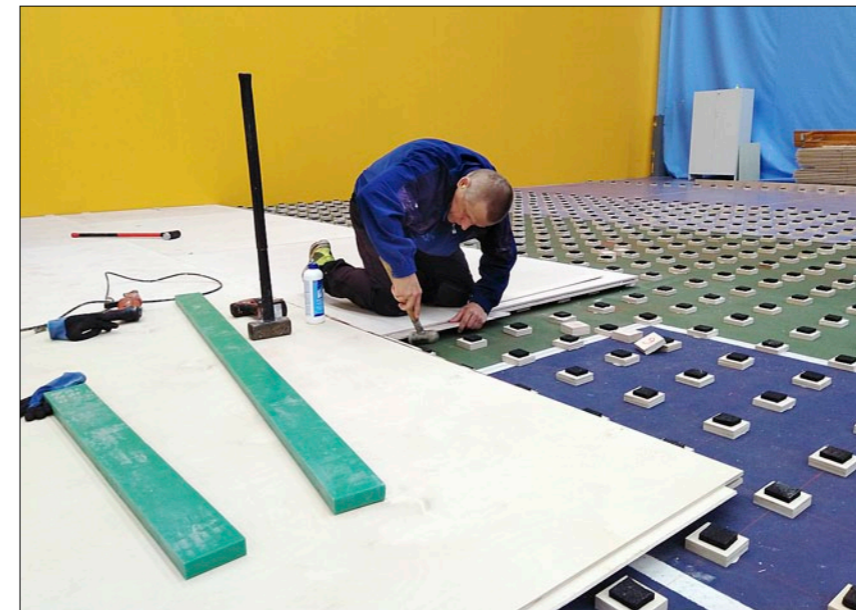
Seuran hallitus ja työntekijät tekivät laajan selvityksen useammasta kohteesta, joihin kenttä olisi voinut rakentaa ja viimein päädyttiin ratkaisuun, joka meillä nyt on. Talouden lisäksi isot avustukset kuten UPM:n lahjoittamat vanerit antoivat lisää uskoa projektin toteutumiseen.

Syyskokouksen päätöksen jälkeen kentän rakentamisen suunnittelu sai lisää vauhtia ja myös hiukan paineita seuran päättäjien keskuudessa. Nyt toden totta aloimme koota vielä viimeiset rahat ja osaaminen raken-

tamisen onnistumiseen.

Kentän rahoituksen tueksi perustettiin Mesenaatti-kampanja. Seuran toimistolla keksittiin ajatus lanseerata kampanja jonka kautta seuran jäsenet, yritykset ja yksityishenkilöt pystyivät osallistumaan kustannuksiin ja mahdollistamaan kentän suunnitelmien toteutumisen täysimääräisenä.

Kentän rahoituksen tueksi kerättiin rahat noin 16 000 euroa. Lähes 400 yksityistä mesenaattia ja yli 30 yritystä lähtivät tukemaan kentän rakentamista. Kampanjan onnistuminen toi huoventuneet ja onnelliset tunteet sekä mahdollisti kentälle uuden Taraflex-pelialustan ja kaukalon hankkimisen.

Pitkä, kuuma kesä

Rakentamisen aloituspäiväksi määräytyi sopimuksen alkamispäivä 1.6.2018. Kevät on seuran toiminnassa yksi kiireisimmistä ajankohdista. Joukkueet lopettelevat kautta ja uutta kautta jo laitetaan käyntiin. Hallitus valmistautuu kevätkokoukseen luomalla tulevan kauden toimintasuunnitelmaa, talousarviota ja seura-ohjeistusta. Toimistolla painetaan pitkää päivää, että jokainen joukkue saa hyvän startin kauden. Lisäksi koulut päättyvät ja jokaisen seuratoimijan arki ja kalenteri on täynnä toimintaa. Silti kaikki piti saada valmiiksi aloituspäiväksi: tavarat tilattua, työkalut hankittua, lattiavanerit työstettyä ja tekijät paikalle aloituspäiväksi.

Talkoot alkoivat paikkojen siivouksella ja maalaustalkoilla. Rakentamisen aloitus lähti vauhdikkaasti liikkeelle vanhan tennistentän purkamisella. Siivouksen jälkeen siirryttiin maalaamaan seiniä ja mittamaan kentän pohjan suorutta.

Palikkaleikki kentän joustopohjan rakentamiseksi aloitettiin jo kolmantena rakennuspäivänä. Palikoiden asentamiseen muodostui kuukauden aikana jo oma osajaporukka, ja työmenetelmiä kehitettiin sitä mukaa, kun palikoita paikalle saatiin.

Ensimmäinen vaneri asennettiin paikoilleen 3.6.2018 ja tästä kuukauden kantamisen, lajittelun, ruuvaamisen, liimaamisen, paukuttelun ja hikoilun jälkeen viimeinen vaneri asennettiin 4.7.2018. Kuukauden aikana ei ollut kuin kaksi päivää jolloin ei rakennuksella leka heilunut: juhannusaatto ja -päivä.

Lattian paikalle saaminen oli suuri saavutus talkooväeltä. Asentamisen jälkeen oli vielä hionta ja kittaus sekä asennuksen lopullinen tarkistus. Tämän jälkeen päästiin asentamaan kentän pelialustaa, mattoa. Katsomon rakentaminen alkoi heinäkuun helteillä Buugin rakennusmiesten toimesta.

Kentän valmistuminen oli todella iso ponnistus seuraväeltä. Joillekin ponnistus oli isompi kuin toisille, mutta jokaisen rakentamisessa auttaneen panos oli merkittävä projektin onnistumisen kannalta.

Hintalapuksi toineen kentälle tuli noin 100 000 euroa. Tästä talkoilla hoidettiin 20%, Mesenaattien rahoituksella 20%, yhteistyökumppaneiden tavaratukena 30% ja seuran edelliskausien ylijäämästä 30%.

Elokuussa jo pelattiin

Elokuun alussa kenttää testattiin jo muutamalla joukkueen treenillä, ja virallinen pelien aloitus tapahtui lauantaina 11.8.2018 kutsuturnauksen muodossa. Avajaiset kentällä saatiin järjestettyä 15.9.2018.

Ampparipesän avajaisiin oli kutsuttu kaikki mesenaatit ja seuraväki. Avajaispäivä sattui jo osittain alkaneen kauden päälle, mutta väkeä tapahtumaan tuli mukavasti. Virallisten puheiden ja kiitosten jälkeen pääsivät paikalle tulleet mesenaatit kokeilemaan kenttää pelien muodossa. Hauska tapahtuma päättyi yhteiskuvaan pelureiden kesken.

Neljä kuukautta toimintaa on nyt takana: Ampparipesän arki on pyörähtänyt

käyntiin vauhdilla. Treenit pyörivät jokaisena arkipäivänä ja viikonloppuisin järjestetään turnauksia. Käyttöaste kentällä on hyvä, mutta vielä on vapaata tilaa ja vuoroja myytävänä. Vuorojen myyntiä jatketaan seuran sisällä sekä ulkopuolelle muille seuroille sekä yrityksille käyttöasteen nostamiseksi ja tilan kustannusten kattamiseksi.

Kentän tulo seuran käyttöön on parantanut merkittävästi joukkueiden ja ryhmien toimintaa kokonaisuudessaan. Isolle pelikentälle ovat päässeet kaikki joukkueet, ja kotiturnauksia on saatu useampi Jyväskylään, mikä on vähentänyt matkustamista. Joukkueiden treenaaminen ja pelaaminen Ampparipesällä on mahdollistanut seuran pienimmille pelureille eli Amppariliigalaisille ja kortteliliigalaisille parempia vuoroja.

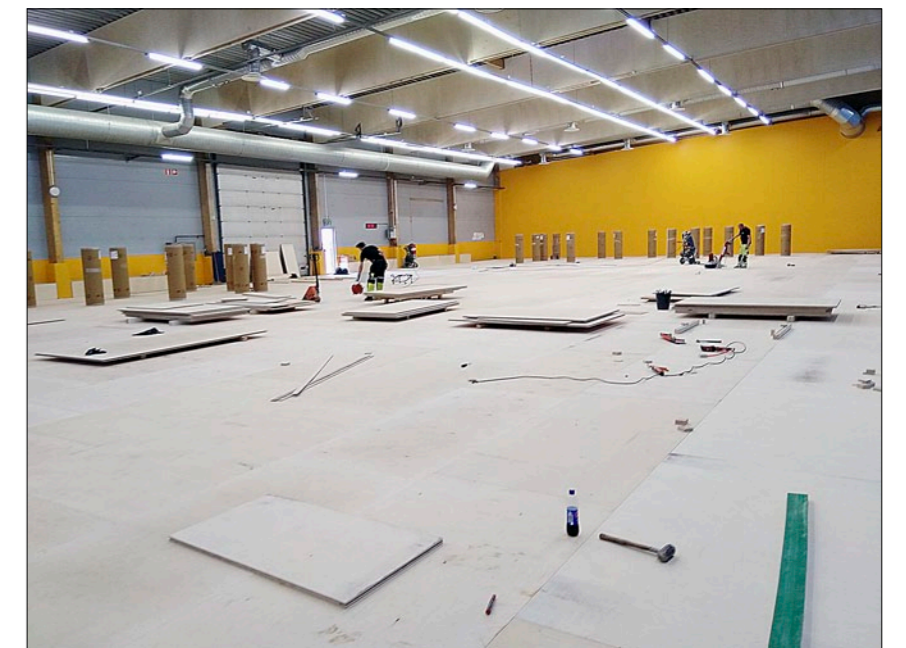
Jokaisen yhteinen pesä

Ylläpito on jokapäiväistä, mutta siitä selvitään yhteistyöllä. Ampparipesä on kokonaa seuran jäsenten hallinnoima. Seura siivoaa, huoltaa, korjaa ja järjestää toiminnan kentällä. Seura vastaa siis kaikesta kentällä järjestettävästä toiminnasta ja kentän pysymisestä toimintakuntoisena. On siis ensiarvoisen tärkeää, että jokainen kentän käyttäjä tuntee oman vastuunsa kentän siisteystä ja siitä, että kentällä järjestetään sinne tarkoitettua toimintaa.

Yhteistyötä Liikunta- ja Hyvinvointikeskus Buugin kanssa tehdään kaikessa mahdollisessa, ja toimintaa kehitetään kokemusten ja palautteen myötä paremmaksi. Tarkoitus on, että tässä on koko seuralle peliareena käytettäväksi useaksi vuodeksi, ja tulevaisuudessa olisi mahdollisuus jopa laajentaa toimintaa seuran tarpeiden mukaan. Kentän hallinnointi on hyvää oppia ja suuri mahdollisuus seuran toiminnalle.

Iso kiitos kaikille rakentamisessa auttaneille talkoolaisille ja tukijoille! Suristaan yhdessä omalla areenalla!

Vapaita vuoroja voi kysellä sähköpostitse toimisto@o2-jkl.fi

Road trip

Teksti: Heidi Aukee ja naisten sometiimi
Kuvat: Naisten sometiimi ja Tero Siivola

Ampparien tapaan – eli Muyat pohjoisen-kiertueella

Naisten edarin reissuviikonloppuun mahtui vauhtia, vaarallisia tilanteita ja aamuinen kohtaaminen polliisin kanssa. Ja päästiinpä kokemaan myös divarin paras tunnelma.

Marraskuisena lauantaiamu-
na startattiin bussi Monna-
rilta kohti Pohjanmaata ja
pohjoisen reissua. Tunnelma
bussissa oli rento ja odottava joukkueen
kөрötellessä pitkin metsäisiä teitä. Alku-
matkasta kuunneltiin kertaalleen perin-
teinen Tulkoon joulu, kunnes joku kielsi
joululaulut.

Koska suunta oli pois päin sivistykses-
tä, oli tällä reissulla tyydyttävä tutun ja
turvallisen ABC:n sijaan Shell Kyyjärven
lounastarjontaan, jossa tällä kertaa erityis-
ruokavalion ateriat veivät voiton muulle
joukkueelle tarjotusta kanapastasta.

Uusikaarlepyyssä sää oli kaunis ja au-
rinkoinen toisin kuin Jyväskylästä lähti-
essä. Ruotsinkieliset opastekyltit hieman

hämmensivät, mutta lopulta löydettiin
perille halliin ja omaan pukkiin. Alku-
lämmöt saatiin tehdä rauhassa idyllisissä
maisemissa, sillä kylillä oli pyhäinpäivän
tunnelmaan sopiva rauhallinen meininki.

Huikkea tunnelma, ankea tulos

Pallolisten lämpöjen aikana hallille alkoi
valua hiljalleen porukkaa, ja pelin alkaessa
oli katsomo jo pullollaan. Blue Fox haki ot-
telussa yleisöennätystä, johon ei tällä kertaa
aivan ylettynyt, mutta heti pelin ensihetkestä
oli selvää, että kotiyhteisön ansiosta tunnel-
ma oli katossa.

O2:n peli alkoi melko hyvin ja pallossakin
pysyttiin tiiviisti. Meno oli silti hieman unis-

ta ja avausmaali tulikin kotijoukkueelle.
Ampparitaret heräilivät pikkuhiljaa peliin
mukaan, mutta Blue Fox pysyi jatkuvasti
johtoasemassa. Blue Foxin peittopelejä oli
nöyrää, ja ampparitilla oli vaikeuksia
päästä tiiviin lihamuurin sisäpuolelle. Blue
Fox puolestaan rokotti helpoista oman
pään virheistä ampparitarien pomputel-
lessa palloa.

Maalinteossa roolia ottivat kotijoukkueen
nuori Lina Nyby viidellä maalillaan ja O2:n
Aino-Maija "Aiski" Laaksonen hattutempullaan.
Lopulta jouduimme ensimmäistä kertaa tällä
kaudella turvautumaan pelaamiseen ilman
maalivahtia ja onnistuimme kaventamaan tilanteen
yhdessä maalissa, mutta voitto jäi ket-
tuporukalle.

Saatiin mitä tilattiin ja Uusikaarlepyy
vei ansaitun voiton kotiyhteisön riemuissa.
Kauden ensimmäinen tappio maistui kar-
vaalta, ja bussissa kaiveltiin peilejä jokaiselle
käyttöön. Ilta jatkui bussilla Pohjanmaan
pimeitä ja jäisiä teitä pitkin kohti Oulua.
Hotellille saapuessa oli ilta jo niin pitkällä,
että suurin osa paineli suoraan pehkuihin.
Joku haki lohtua vaahtokylvyyn lämmöstä
ja toiset kävivät päivän tapahtumia läpi
vielä valojen sammuttua.

Muyat ja Toripolliisi

Sunnuntaiamu koitti sumuisena ja anke-
ana. Oulun torilla ei näkynyt ristien sielua,
mutta aamulenkillä täytyi käydä heittä-
mässä läpyt Toripolliisin kanssa.

Penttisen Silja oli valinnut hotellin pait-
si hinnan, myös aamiaisen asiakasarvos-
telujen perusteella. Valinta osui nappiin,
sillä aamupalapöydässä odotti perinteisen
munakokkelin ja pekonin lisäksi tuoreet
smoothiet, vohvelit ja vasta puristettu ap-
pelsiini-mehu.

Pian aamiaisen jälkeen oli aika lähteä jat-
kamaan reissua kohti sunnuntain etappia,
Rovaniemeä, ja kamat kasattiin jälleen bus-

MITÄ EI NUORISO TEKISI
HYVÄN KUVAN TOIVOSSA 🌸

siin. Tarkoitus oli pysähtyä Kemissä, mutta kuskin raskas kaasujalka ei hellittänyt ja löysimme itsemme Timosen Jennin kotiseudulta Tervolasta. Pikaisen kahvitauon ja happihypelyn jälkeen olikin enää lyhyt pyrähdys varsinaiseen kohteeseen.

Rovaniemellä haettiin vielä hieman jännitystä elämään, kun reittivalinta osui vielä tietyomaana olevalle sillalle, ja jouduimme pakittelemaan bussilla kapeaa siltaa takaisin. Hallille saapuessa olikin aikaa jäljellä enää melko rivakoille alkulämmöille, ja valmennus pääsi ruokakauppaan banaanihakeureissulle.

Lauantain jäljiltä oli kiviä löytynyt amppareiden taskuihin ja pelihalu olivat kohonneet tappion myötä. Santa's United oli edellisenä päivänä vienyt voiton O2 edustuksen sisarjoukkueesta, O2 Akatemiasta, mikä näkyi kotijoukkueen peli-ilona ja itsevarmuutena. Peli alkoi tuloksellisesti melko tiukoissa tunnelmissa, kun ensimmäinen erä päättyi tasalukemiin. Torjunnat toki kertoivat eri tarinaa, sillä siinä missä O2:n luukulla torjunneelle Janita Spännärille niitä oli ehtinyt kertyä vasta kolme kappaletta, oli Santa's Unitedin veskari joutunut venymään peräti viiteentoista torjuntaan.

Vasta kolmannessa erässä alkoi amp-

parittarien peli olla tutulla tasolla ja karkasimme neljän maalin johtoon. Erässä nähtiin jopa Siljan kauan odotettu kauden ensimmäinen maali, jota valmennus muisteli ilolla vielä bussissa kotimatalla. Kolme pistettä kevensi amppareiden mieltä ja kotimatalle lähdettiin hieman huojentuneinkin mielin. Ei näin kauas kannata lähteä häviämään.

Viimeiset viisisataa kilometriä...

Pelin jälkeen olikin edessä lähes viikonlopun raskain koitos: kotimatka Rovaniemeltä Jyväskylään marraskuussa yössä. Alkumatkan iloksi takapenkin tytöt järjestivät tietovisan, jossa jokainen jakoi itsestään kolme faktaa, joita muut joukkueen jäsenet pyrkivät yhdistämään oikeaan henkilöön. Visan myötä opimme mm. että Aiski tykkää syödä puuronsa nakkien höystämänä, Silja ei osaa lausua sanaa ”televisio” oikein, Janita on päässyt tanssimaan ja laulamaan itse presidentille ja Veera omistaa postimerkkikokoelman. Voittajille jaettiin tikkarit sekä mainetta ja kunniaa.

Illan hämartyessä alkaa tunnelma bussissakin rauhoittua, vain kuski ja muuta-

ma muu jaksavat ahertaa. Jumisia lihaksia hoidetaan hieromalla tai foam rollereilla, joku ratkoo sudokuja ja taustalla soi Emeli Sandén tunnelmointi.

Tätä kirjoittaessa kello on 22.20 ja matkaa kotiin on jäljellä 254 pitkä kilometriä. Aamulla odottavat työt ja koulu-maanantai ei anna salibandy pelaajallekaan armoa. ●

Sepollekin uusia kokemuksia

Päävalmentaja Seppo Pulkkinen näkee pitkät pelireissut tärkeinä joukkueen yhteenhitaajina, erityisesti kun joukkue on melko uusi ja pelaajisto sekä valmennus ovat vaihtuneet edeltävän kauden jälkeen merkittävästi.

”Joukkueelle tämä reissuviikonloppu oli ensimmäinen pidempi yhdessäolo, ja tällaisella reissulla valmennuskin oppii tietämään pelaajista vähän uusia asioita. Ainakin kolme uutta asiaa tuli esiin: se, että Tuppuraisen Mari on Muhokselta, Tanhuan Helmiina Tornioista ja Timosen Jenni Tervolasta”, Seppo naurahti.

Kaikki nämä paikkakunnat osuivat Muijen matkan varrelle.

”Tällaisessa reissussa näkee, miten asioihin reagoidaan väsyneenä ja harmistuneena, kun tuli vähän yllättäväkin tappio. Nämä ovat raskaita ja pitkiä reissuja, mutta nämä myös kasvattavat ja yhdistävät joukkuetta ja pidentävät sietokynnystä. Heti ei voi pärähtää, kun jokin vähän harmittaa”, Seppo korosti.

”Emmekä me olleet valmennustiiminkään kanssa olleet tällä tavalla porukalla tekemisissä. Meikin pääsimme kunnolla miettimään toimintatapojamme, kun tuli hankaluuksia pelissä”, hän lisäsi.

Vaikka Sepolla on takana kunnioitettava määrä valmennusvuosia, Uusikaarlepyyssä hän ei ollut aiemmin käynyt. Sepon mukaan kaikki oli hienoa Uusikaarlepyyssä, paitsi lopputulos meidän kannaltamme.

”Blue Foxilla on hieno areena ja hyvä ottelutapahtuma, jossa oli hieno tunnel-

ma. Omia kannustettiin vahvasti, mutta tietty kunnioituksen kulttuuri näkyi myös vieraita kohtaan. Se oli muuten kuin tuloksen kannalta oikein hyvä tapahtuma. Meidänkin seurallamme olisi heiltä paljon oppimista”, Seppo huomautti.

Pakko on kuitenkin vielä kysyä Sepolta, montakymmentä vuotta huipputasolla valmentaneelta konkarilta, mikä valmentami-

nessa oikein niin paljupon viehättää, että hän viitsii vieläkin esimerkiksi lähteä meidän kanssamme tällaisille pitkille ja raskaille reissuille.

Vastaus on tuttua Seppoa.

”Eihän tämä täysijärkisen hommaa ole, mutta hulluna on hyvä olla!”

Niin – ei rahan takii, vaan rakkaudesta lajiin. ●

Muyilla on hyvä pörinä päällä!

Marraskuu lähenee loppuaan, ja naisten edustus on taputellut 1-divisioonasta jo puolet kauden otteluistaan. ”Muyat” ovat oikeutetusti sarjan kärkipaikalla.

Kauteen valmistautuminen päästiin tekemään optimaalisissa olosuhteissa, ja peli on kehittynyt kovatasoisten omien harjoitusten takia syksyn mittaan hyvää tahtia. Joukkueessa on myös hyvä sisäinen kilpailuasetus, joka tukee kovaa tempoa ja kehittymistä omista treeneistä, sillä jokaisen peliminuutin eteen on tehtävä töitä kentällä ja kentän ulkopuolella eläen urheilijan elämää.

Divarien vastustajien hidas tempo on jopa yllättänyt joukkueen ajoittain, ja lähes jokaiseen otteluun meidän on täytynyt mennä ylläpitämään tempoa. Välillä tämä on tuottanut joukkueellemme vaikeuksia todellisten vauhdikkaiden haasteiden puuttuessa. Peli on välillä mennyt laidoilla pyörittelyksi.

Näin kävi esimerkiksi Uusikaarlepyyssä, jossa runsaslukuinen kotiyhteisön avustuksella Blue Fox aiheutti ”Muyille” kauden ensimmäisen tappion. Kyseinen peli oli hyvä muistutus siitä, ettei yhteenkään peliin auta mennä läpsytelemään, vaan töitä on tehtävä niin pitkään, että peli vihelletään poikki.

Kauden tähän mennessä kovin kamppailu tuli vastaan jo lokakuussa, kun Suomen cupin ensimmäiselle kierrokselle Rouva Fortuna arpoi joukkueelle vastaan viime kauden Suomen Mestarit eli SB-Pron. Tästä ottelusta ja koko cupista jäi naisille valitettavasti vain luu käteen. Kovasta ja hyvästä kamppailusta huolimatta hallitseva mestari oli vielä liian kova vastus.

Naisten sarjajärjestelmän muuttuessa tulevana keväänä, on ensi vuoden B-liigapaikan varmistaminen ensimmäinen välitavoite, mutta joukkueen suunta ja katse on jo tätäkin tavoitetta kauempana. Ampareilla on naisten ja tyttöjen kannalta oikein mukava pörinä menossa!

Terveisin,

naisten kapteenit

Iina Autio, Silja Penttinen ja Milja Kiviharju

Kun toimintavarmuus ja ammattitaito ratkaisevat

www.pelvi.fi

Uhkasta kasvoi mahdollisuus

Teksti ja kuvat: Satu Pöntinen

Naisten paletti meni viime kauden jälkeen aivan uusiksi. Samalla avautui uusia mahdollisuuksia.

Kaudella 2017-2018 tapahtui naisten joukkueissa isoja muutoksia. Edustusjoukkue tippui liigakarsintojen kautta I-divisioonaan, ja samaan aikaan seuran kakkosjoukkue nousi hienon kauden päätteeksi samaan sarjaan. Näin ollen kauteen lähettiin tilanteessa, että seuralla olisi kaksi joukkuetta samalla sarjatasolla.

Tilanne oli varsin erikoinen, ja oli pohdittava mikä olisi seuran kannalta seuraava askelmerkki. Oliko tilanne uhka – vai jopa mahdollisuus?

Sinänsä tilanne ei tullut yllätyksenä. Seuran kakkosjoukkue oli pelannut upean kauden ja sarjanousu oli käytännössä väistämättömyys. Edustusjoukkueen kausi oli ollut taas mollivoittoisempi, eikä liigakarsinnoissa sujuneet odotetusti. Silti tilan-

ne puhututti ympäri Suomen sählykuntia: voiko yhdellä seuralla olla kaksi joukkuetta samalla sarjatasolla? Onko O2-Jyväskylältä odotettavissa lisää sopupelikohuja?

Samaan aikaan Jyväskylässä, niin kutsutussa ”liikunnan pääkaupungissa”, puhuttiin naissalibandyliigan tilanne. Kausi 2018-2019 tulisi olemaan ensimmäinen kausi yli 25 vuoteen, kun Jyväskylää ei nähtäisi liigakartoilla.

Jotkut ehkä ajattelivat niinkin päin, että kausi 2017-2018 oli viimeinen kerta, kun Palokan pyhätössä pelattiin naisten Salibandyliigaa. Puhumisen ja ihmettelyn sijasta seurassa päätettiin laittaa paletti uusiksi, monellakin tapaa. Ja se kannatti.

Seura päätti pitää kaksi joukkuetta naisten I-divisioonassa: toisesta rakennetaan kilpailukykyinen edustusjoukkue ja

toinen rakennettaisiin tukemaan edustusjoukkueen tulevaisuutta – käytännössä siis mahdollisuudeksi kehittää lisää aikuis- sekä junioreiden ikäisiä pelaajia. Etukäteen oli jo tiedossa, että Jyväskylän kaltaisessa kaupungissa tämä olisi mahdollista, koska kysyntää molemmille joukkueille löytyi.

Tyttö Akatemiasta myös Naisten Akatemiaksi

Kun päätös pitää molemmat joukkueet sarjassa oli tehty, tuli eteen seuraava haaste. Kuinka tämä toteutettaisiin käytännön tasolla? Mistä löytyy tekijöitä molempien joukkueiden taustoille? Tässä vaiheessa Tyttö Akatemia astui kuvioihin ja nappasi toisen naisten joukkueen mukaansa.

Tilanne oli Tyttö Akatemialle aika lailla

optimaalinen: tyttöjunioreille oli löydettävä jostain lisää pelimahdollisuuksia, mieluiten yksittäisistä peleistä. Alun alkaenkin tavoitteena oli taistella tie kohti A-tyttöjen SM-sarjaa, mutta se ei yksistään riittäisi. Kun ehdotus naisten I-divisioonan joukkueesta saavutti Tyttö Akatemian, oli päätös melko helppo. Tyttöjen pelatessa niin aikuisten yksittäisiä pelejä kuin myös A-tyttöjen pelejä, tulee osalle pelaajista kauden aikana parhaimmillaan noin 30 peliä. Tämä on tuplamäärä aiempiin kausiin verrattuna.

Kuten aina muutoksissa, oli myös tässä omat haasteensa. Akatemian divarijoukkue ei pyörisi pelkästään junioripelaajilla, vaan tarvetta oli myös aikuispelaajille. Kesän aikana Akatemia kokikin suurimman muutoksensa, kun titteli ”Tyttö Akatemia” jätettiin unhoon ja alettiin puhua Naisten Akatemiasta, kavereiden kesken ”Akoista”. Hiljalleen Akat alkoivat löytää kauden aikaista kokoonpanoaan, kun joukkueeseen liittyi yhdeksän aikuispelaajaa junioreiden seuraksi. Matka kohti tulevaa voitiin vihdoin aloittaa.

Uuden opettelemista

Monille Akkojen mukana oleville pelaajille, niin aikuis- kuin junioreiden ikäiselle, divarin pelit olivat ihka ensimmäisiä yksittäisiä

otteluita. Jo pelkästään pelaajiesittelyt, pitkät erätautot sekä tehokas pelaika olivat monille isoja sekä uusia asioita. Kaikki olivat kuitenkin valmiita kohtaamaan sekä oppimaan jännittävätkin asiat – vaikka se sitten veisikin hieman aikaa.

Akkojen joukosta löytyy monenlaista pelaajaa: on kokemusta C-tyttöjen aluesarjasta aina naisten Salibandyliigan pleijareihin. Siitä huolimatta kaikki pelaajat ovat samalla viivalla ja joukkueessa samasta syystä: saadakseen pelikokemuksia ja nauttiakseen pelaamisesta.

Kausi ei ole lähtenyt Akkojen osalta kovinkaan lennokkaasti liikkeelle joukkueen majaillessa sarjan viimeisinä, mutta se ei myöskään ole hidasteena tai esteenä. Päinvastoin. Joukkueesta löytyy äärimmäisen paljon halua ja intoa kehittyä niin pelaajina kuin joukkueenkin tasolla.

A-tytöt vihdoin SM-sarjaan!

A-tyttöjen kohdalla taas voisi todeta erään sanonnan pitävän paikkansa: kolmas kerta toden sanoo. Kaksi viime vuotta seuran A-tytöt ovat taistelleet ja raataneet pääsystä SM-sarjaan – ja aina sieltä on jääty ulos yhden maalin erolla. Paitsi tällä kaudella.

A-tyttöjen kesäharjoitteluun lähettiin hieman eri mentaliteetilla kuin aiemmin. Harjoitusohjelmaa muokattiin niin, ettei panta kiristäisi pään ympärillä jatkuvasti. Myös SM-sarjasta puhuminen jätettiin selkeästi vähemmälle kuin aiempina kesinä.

Kyllä tytöt tiesivät, mitä korkeimmalle sarjatasolle pääseminen vaatisi. Tämä mentaliteetti auttoi ja myös se, että uudella Ampari-pesän kentällä nähtiin SM-karsinnoissa sisuuntunut ja varma kotijoukkue. Joukkue, joka ei aikoon tällä kertaa jättää mitään arvailujen varaan. Kolme voittoa neljästä pelistä takasi vihdoin SM-sarjapaikan.

Koska tälle kaudelle ei saatu B-tyttöjen joukkuetta kasaan, tukee SM-joukkuetta A-tyttöjen alueellisessa I-divisioonassa pelaava joukkueemme. Divarisissa pelaikaa saavat A-tyttöjen lisäksi seuran potentiaaliset C-tytöt, jotka ovat osoittaneet kauden ensimmäisissä peleissä kuuluvansa pelaavaan rosteriin.

Voisi siis sanoa, että Akatemian piirissä pelaavat pelaajat saavat tällä kaudella aimon annoksen pelejä. Käynnissä oleva kausi onkin varmasti monen kohdalla se käännteentekevä kausi, jolloin sähköstä saa nauttia yllin kyllin.

Tervetuloa kannustamaan Akatemian naisia ja tyttöjä kauden peleihin! ●

Säpinää salissa!

F2-pojat musta eli 2010 syntyneet pikku-Ampparit opettelevat lajitaitojen ohessa monia muitakin tärkeitä asioita.

Teksti: Tommi Rautasalo & Jaana Markkanen
Kuva: Pasi Hautaniemi

Seuran juniorimyllyn nuorin joukkue kaudella 2018-2019 on vuonna 2010 syntyneiden poikienjoukkue F2-pojat musta. Joukkue osallistuu kuluvalle kaudella paikalliseen Zone-liigaan ja Sisä-Suomen alueen ikäluokkansa haastajasarjaan. Joukkue harjoittelee kaksi kertaa viikossa, kerran Buugissa seuran omalla ampparikentällä ja kerran Kuokkalan Graniitissa. Joukkueen teemoja ovat iloisuus, reippaus ja yrittäminen loppuun saakka.

Joukkueessa on 22 innokasta jäsentä opettelemassa hienon lajin saloja. Valmennusvastuu on jakautunut kuudelle henkilölle. Tämä mahdollistaa hyvät, monipuoliset harjoitteet ja riittävän määrän läsnä olevia valmentajia jokaisiin treeneihin. Vilinää ja vilskettä kun aktiivisen ryhmän treeneissä riittää.

Valmennustiimissä on mukana kaksi nuorta valmentajaa, joille jo tässä kohdin kuuluu kiitos hienosta työstä. Molemmat, Milo Salminen ja Alekski Pakarinen, ovat seuran omia kasvattajia. Oman pelaamisen ohella he ovat osallistuneet seuran nuorten valmentajien koulutusohjelmaan ja valmentaneet jo aiemmin kerhoryhmiä useamman kauden ajan. Nuorten valmentajien ansiosta joukkueen taustaporukassa on nyt myös henkilöitä, jotka eivät ole pelaajien vanhempia. Tämäkin nähdään joukkueessa tärkeänä.

Tätä kirjoitettaessa joukkueella on takana syksyiltä reilu määrä pelejä. Harjoitusotteluita on pelattu 7 ja varsinaisia pelejä 14. Haastajasarjan lohko joukkue johtaa ennen joulukuun pelejä puhtaasti 8 voitolla, vaikka näitä ei virallisesti vielä tilastoidakaan.

Pelien merkeissä joukkue on vierailut Kuopiossa, Tampereella ja Lempäälässä. Pelien lisäksi reissuilla on opeteltu joukkueena toimimista, matkustamista ryhmänä ja pelivarusteista huolehtimista.

Lapsi-aikuisen-kerhosta se lähti

Joukkueen tausta lähtee jo kaudelta 2014-2015 seuran lapsi-aikuisen-kerhosta. Kuokkalan Graniitissa liikkui viikoittain aktiivinen ryhmä lapsia ja aikuisia tutustuen salibandyyn alkeisiin. Tämä ryhmä toimi parin kauden ajan ja koki yhdessä hassun hauskoja hetkiä, paljon onnistumisen riemua ja nautti yhteisistä liikunnallisista hetkistä.

Kaudelle 2016-2017 ryhmä muuttui seuran yhdeksi Amppariliigan joukkueeksi jatkaen harjoittelua kerran viikossa, aiempaa järjestäytyneemmin. Samalla vanhemmat siirtyivät kannustamaan, katsomoon ja kuljettamaan.

Harjoituksiin luotiin Tommi Rautasalon organisoimana suunnitelmallisuutta, joka tuki pienten pelaajanalkujen oppimista ja kehittymistä niin liikkujina kuin pelaajina. Harjoittelun lisäksi pelattiin pelejä seuran omassa Amppariliigassa ja paikallisessa Zone-liigassa. Samalla kaavalla edettiin myös viime kausi 2017-2018 Tommin toimissa vastuuvetäjänä.

Viime keväänä 2018 otettiin seuraava askel ja ryhmä muotoutui osaksi seuran kilpajoukkueperhettä. Joukkueen taustalle muodostettiin hieman järjestäytyneempi toimihenkilöiden organisaatio (6 aikuista) ja joukkue sai oman budjetin kattamaan

kauden 2018-2019 toiminnan tulot ja menot.

Liikunnan riemu on tärkeintä!

Joukkueen pelaajista usea on ns. monilajiharrastaja, mikä nähdään joukkueen parissa rikkautena. Tämänikäisten tuleekin liikkua ja touhuta monipuolisesti.

Tulevaisuus näyttää hyvältä. Tavoitteena on, että jatkossakin niin pelaajat kuin toimihenkilöt kehittyvät maltillisesti ja määrätietoisesti toimintasuunnitelmassa määritellyillä tavoilla. Liikunnan ilo, yksilön itseluottamuksen vahvistaminen ja yhdessä tekemisen riemu ovat kantavia arvoja joukkueen toiminnassa. Pitkäjänteisyys ja pelaajakeskeisyys ovat vahvasti läsnä tässä ryhmässä.

Kentillä nähdään!

Joukkueen pelaajat: Daniel Auvinen, Luukas Hautaniemi, Eetu Kilpikoski, Luka Kinnunen, Topi Klemi, Paavo Lamberg, Atte Loukkola, Valtteri Lyytikäinen, Jasse Markkanen, Joose Marttinen, Juuso Merikivi, Paavo Mustalampi, Niklas Nevalainen, Elia Niemelä, Peik Niemi, Kaarlo Nikula, Atte Siiri, Juho Suonsaari, Kalle Viitanen, Emil Vilanti, Jaakko Ylitalo, Kalle Ylitalo.

Taustaryhmä: Marko Nevalainen, Petri Lamberg, Milo Salminen, Alekski Pakarinen, Mikko Mustalampi, Juuso Kilpikoski & Jaana Markkanen (jojo) & Tommi Rautasalo (tausta-asiat, jojo).

Tue 02
-Jyväskylän
seuratoimintaa
- tilaa
Keskisuomalainen!

O2-Jyväskylä on salibandyharraste- ja kilpaurheiluseura. Seura tarjoaa kehittävää ja innostavaa salibandytoimintaa lapsille, nuorille ja aikuisille.

KESKISUOMALAINEN

Haluan antaa tukeni O2-Jyväskylälle ja tilaan:

**Paperi + verkko
3 kk 69 €**
(seuratukiosuus 25 €)

**Paperi
viikonloppu +
verkko joka päivä
3kk 49 €**
(seuratukiosuus 20 €)

Verkko 3kk 40 €
(seuratukiosuus 15 €)

**Valitse sinulle sopivin tukivaihtoehto ja lähetä tilauksesi sähköpostilla:
Tilaukset@keskisuomalainen.fi**

Laita tilauksesi yhteyteen vielä seuraavat tiedot sekä maininta O2 seuratilauksella:

Etunimi Sukunimi
Lähiosoite
Postinumero ja -toimipaikka
Puh.
Sähköposti

Mikäli toivot tilauksen alkavan tiettyinä päivänä, ilmoita myös aloituspäivä.

Äiditkin pelaa!

Kyllä vain! Äitinä minulle salibandy on ollut "henkireikä" perhe-elämän, työn ja opiskelun rinnalla. Reikäpalloon on voinut ladata turhautumiset, ja joukkueen kautta on saanut uusia voimavaroja jaksamiseen. 23 pelivuotteen on mahtunut monenmoista joukkuetta, pelaajaa ja valmentajaa. Hauskoja muistoja on vuosien varrelta kertynyt pelireissuilta, treeneistä ja yhteisestä toiminnasta. Myös ystäviä, jotka ovat edelleen tärkeitä.

Avaan hieman historiikkia salibandyn parissa, ja millaisia vaiheita siinä on ollut elämässäni. Aloitin salibandyn pelaamisen opiskelukaverin yllytyksestä. Olin viettänyt lapsuuden ja nuoruuden jäähallissa, kunnes salibandy vei mukaansa. Hokkarit vaihtuivat sisäpelikenttiin. Muistan vieläkin ensimmäisen joukkueeni St Charros v-95 ja ensimmäinen jäähy, joka oli mailan nostaminen. Olen ollut SPV:n, Jyväskylän Tahdon ja O2-Jyväskylän alkuperäisiä naispelaajia, kun joukkueet on perustettu. Myös monissa muissa joukkueissa on tullut vierailtua, mm. Happeen liigajoukkueessa.

Salibandya en ole koskaan lopettanut kokonaan, vaikka lapsia on kolme tässä ajassa

putkahtanut maailmaan. Oman pelaamisen ohelle tuli jossain vaiheessa mukaan omien lasten salibandyharrastus. Joskus oli viikkoja, ettei ollut yhtään vapaata "säbästä", kun oli ampparivalmennusta, tyttöjen valmennusta, joukkueenjohtajan hommia, omat treenit ja viikonloppuisin turnauksia. Pesukone jylläsi joka päivä ja menttiin tiukasti aikataulujen mukaan.

Töissäkin piti ehtiä käymään ja opiskella siinä vielä ohella jotain. Joskus mietinkin, että mistä sitä aikaa on riittänyt. Toisaalta on aivan mahtavaa, että lapset ovat olleet mukana, yhdessä "säbän" parissa. Kentälle on kuulunut ÄITIII, kun lapset ovat kannustaneet laidalla, milloin kumminkaiman tytön vahdittavana, jos omista tukijoukoista ei ole löytynyt hoitajaa. Onneksi on myös ymmärtäviä pelikavereita ja valmentajia, kun pelireissulla on ollut lapsi ja lapsenvahdi mukana tai kesken treenien on joutunut lähtemään imettämään.

Muistan yhden kauden, jolloin joukkueessa kävi suuri vaihtuvuus. Pidin tauon aktiivipelaamisesta ja hain puhtia ringetystä ja pelasin parissa sekaharrasteporukassa sählyä. Samaan aikaan perustin naisten harrasteLadyt-joukkueen O2-Jyväskylän

alle. Tästä saikin sitten kimmokkeen O2-Jyväskylän N3 ja N4 -joukkueiden synty.

Itselläni pelaaminen jatkuu edelleen N3-joukkueessa sekä jojon hommia hoidellen. Välillä myös valmennustehtäviä tulee tehtyä. Nyt on kuitenkin hieman helpottunut organisointi koko rumban pyörittämisessä. Joten kyllä äitikin voi pelata, ja on hienoa nähdä, kuinka paljon meitä äitejä on mukana joukkueissa ja koko seuran toiminnassa.

Nina "Lazer" Lager #24, O2Jkl N3 ●

Liity Go On-joukkueeseen ja löydä töitä!

O2-Jyväskylä ja henkilöstöpalveluja tarjoava yritys Go On sopivat monivuotisesta yhteistyöstä kesällä 2018.

Go On Jyväskylän yksikönjohtaja Juha Viinikainen saapui Amp-paripesään haastateltavaksi.

"Hyvistä työntekijöistä on pulaa, ja isoon osaan Go Onin välittämistä työpaikoista riittää, että asenne työn tekemiseen on kohdallaan", Juha kertoo.

Juha arvostaa urheilijoita työntekijöinä ja kertookin, miksi Go Onin kautta kannattaa hakea töitä.

"Go On tarjoaa työpaikkoja eri elämänti-

lanteisiin. Löytyy niin keikka-, osa-aikaista kuin määräaikaistatyötä ja moni on saanut Go Onin kautta myös vakituisen työpaikan", Juha muistuttaa.

Suurimpaan osaan töistä ikäraja on 18 vuotta, mutta keikkatyötä löytyy myös nuoremille. Töitä on tarjolla laidasta laitaan ja Go Onin kautta on helppo päästä työelämään käsiin.

Go Onin yhteistyössä Ely- ja TE-keskusten kanssa järjestämissä rekrykoulutuksissa

opetellaan uuteen työhön vaadittavia taitoja, ja koulutuksen jälkeen pääsee heti töihin.

Go Onin päätoimipaikka sijaitsee Jyväskylässä, jossa työskentelee Juhan lisäksi neljä työntekijää. Yritys maksaa henkilöstökumppanuuspalvelun kautta palkkaa yli 200 työntekijälle kuukaudessa. Yrityksille tarjotaan lisäksi koulutus-, rekrytointi- ja soveltuvuusarviointipalveluita.

Jos kiinnostuit, niin lisätietoa löydät Go Onin nettisivuilta: <https://go-on.fi/> ●

LKV SAVOLIN

Hallitus tutuksi

Seuralle valittiin syyskokouksessa uusi hallitus. Koska hallitus lopulta tekee koko valtavaa Amppariperhetämme koskevat päätökset, jäsenistön on tärkeä tietää, keitä hallitukseen kuuluu. Ohessa jokaiselta hallituksen jäseneltä lyhyt esittelyteksti itsestään.

Tulkaa rohkeasti nykimään hihasta halkeilla ja esittämään kritiikkiä, kiitoksia ja parannusehdotuksia. Jokainen ajatus on tärkeä. Hallituksen jäsenet tavoittaa myös sähköpostiosoitteista, jotka ovat mallia etunimi.sukunimi@o2-jkl.fi

Hallituksen varsinaiset jäsenet

Moro, olen **Marko Hyvönen**, ikä 46 vuotta. Tytär aloitti pelaamisen viisi vuotta sitten, ja siitä lähtien olen ollut itse myös aktiivisesti seuratoiminnassa mukana, Kari Jauhiaisen houkuttelemana. Tämä kausi on neljäs hallituksessa, joista kolmessa viimeisimmässä olen toiminut varapuheenjohtajana. Päivätoimissa olen Kelalla.

Hei, olen **Marko Ylennysmäki**, 46 vuotta. Tulin mukaan seuratoimintaan vuonna 2014, kun ryhdyin 2003 syntyneiden poikien joukkueen rahastonhoitajaksi, ja tuossa hommassa toimin edelleen. Seuran entinen puheenjohtaja Kari Jauhainen houkutteli minut hallituksen varajäseneksi 2015, ja nyt kaudelle 2018-19 varsinaiseksi jäseneksi. Hallituksessa pyrin kehittämään seuran taloutta. Tällä kaudella painopistealueena on ennakoitavuuden vahvistaminen sekä talousraportoinnin tiivistäminen olennaisen tiedon esilletuomiseksi.

Sami Niemi, 48 vuotta. Työskentelen Muuramen kunnan hallintojohtajana. Perheeseen kuuluu vaimo sekä 16- ja 14-vuotiaat pojat. Kumpikin poika pelaa Amppareissa maalivahtina, toinen B-edustuksessa ja toinen C2-edustuksessa. Itse toimin 2004 syntyneiden poikien edustuksen joukkueenjohtajana. Hallitustyössä tavoitteeni on haastaa hallitusta kehittämään toimintaa prioriteettina strategisen suunnittelun ja jatkuvuuden varmistaminen taloudellisten ratkaisujen puitteissa.

Terve. Olen **Jari-Arvi Mäkelä**, tuttavallisemmin Arvi, iältäni täysikäinen. Olen pitkän linjan myynnin ammattilainen, ns. Wanhin liiton myyntiäijä. Aiemmin olen työskennellyt useissa yrityksissä lähinnä myynnin esimiestehtävissä, mm. yli viisi vuotta JYP Jyväskylä Oy:n myyntipäällikkönä. Minua voisi kuvailla voimakkaasti peliorientoituneeksi tiimipelaajaksi.

Salibandyyn parissa olen ollut 13 vuotta, suuren osan ajasta valmentajana. Poikani Lari pelaa nyt ensimmäistä kauttaan Ampparien miesten edustuksessa. Minulla on erittäin laajat yritysyttydet, ja tulinkin seuratyöhön ja hallitukseen auttamaan seuraa nimenomaan myyntitehtävissä.

Terve, olen **Harri Pirinen**, 41-vuotias rautalähtöinen urheilutoimittaja. Työskentelin mm. vuodet 2000–15 Veikkauslehdessä, Urheilusanomien ja Ilta-Sanomien urheilutoimituksissa. Loppuvuodesta 2013 muutimme Jyväskylään, ja keväällä 2015 päädyimme vanhimpien poikien (s. 2009 ja 2011) kanssa mukaan Amppari-liigan toimintaan. Joukkuetta valmensi Jauhiaisen Kari, eikä aikaakaan, kun Kari kyseli mukaan seuran hallitukseen. Siitä asti olen ollut hallituksessa ensin varajäsenenä ja sittemmin varsinaisena jäsenenä. Seurassa olen hoitanut pääasiassa viestintää ja parina viime vuotena myös yritysyttytyötä eli varainkeruuta. Näkyvin kädenjälkeni seurassa lienee AmppariSurinoiden perustaminen.

Hei, olen **Elina Kylmälahti**, B-junnon äiti ja seura-aktiivi. Aikanaan pojan joukkueen kanssa touhussa ajauin mukaan seuran hallituksen ensin varajäseneksi ja sitten varsinaiseksi jäseneksi. O2-Jyväskylän toiminta lasten ja nuorten liikuttajana innostaa itseäni olemaan mukana mahdollistamassa mukavaa ja tavoitteellista yhteistä tekemistä. Salibandytaustani rajoittuu kannustajan rooliin, jota hoidan intohimoisesti, tarvittaessa rumpujen säestyksellä. Pyrin tuomaan hallitukseen vanhempien näkökulmaa sekä ajatuksia harrastepuoleen.

Varajäsenet

Hei, olen **Jenni Pekkarinen**, 34 vuotta. Kilpaurani salibandyssä saralla lopetin keväällä 2018. Kilpatasolla tuli pelattua yhteensä 13 kautta, joista viimeisimmät viisi kautta Amppareissa. Entinen puheenjohtaja Kari Jauhainen houkutteli mukaan seuratoimintaan keväällä 2018, ja siitä lähtien olen ollut mukana hallituksen varajäsenenä. Toimin lisäksi kaudella 2018-19 naisten edustusjoukkueen joukkueenjohtajana Sini Suontaustan kanssa. Pyrin tuomaan hallituksessa esille etenkin naisten edustuksen näkökulmaa ja mielipiteitä.

Tämän näköiset tyypit päättävät seuran asioista hallituksessa. Vasemmalta Jenni Pekkarinen, Marko Ylennysmäki, varapuheenjohtaja Marko Hyvönen, Kati Pulkkinen, Jouni Mutka, Volter Pietarinen, puheenjohtaja Jaakko Andersson, Arvi Mäkelä, Sami Niemi ja Harri Pirinen. Kuvasta puuttuu Pasi Rautio ja Elina Kylmälahti

Hei, olen **Pasi Rautio**, 49 v., tuttavien kesken "Rautsi". Olen seuran miesten edustusjoukkueen maalivahtivalmentaja. Salibandyyn aloitin vuonna 1991 maalivahtina Liffe-nimisessä seurassa, josta siirryin Happeeseen 1993. Liigassa pelasin 410 ottelua maalivahtina. Liigapelit lopuivat osaltani 2005, minkä jälkeen olen valmentanut maalivahteja liigassa ja junioreissa. Tällä hetkellä henkilökohtaisessa valmennukseni ovat Eero Kosonen ja Miro Tuomaala sekä O2:sta miesten edarin maalivahtit sekä Akatemiasta muutama maalivahti. Tarkoitukseni on edistää maalivahtien polkua seurassa niin, että maalivahtit voisivat saada erityisvalmennusta koko kauden ajan.

Moi, olen **Volter Pietarinen**, 24 vuotta. Olen ollut salibandyyn parissa vuodesta 1999 ja nähnyt salibandyyn kasvun ja kehittymisen ensin juniorina ja sittemmin nuorten sekä aikuisten sarjoissa. Oma kilpailu-urani päättyi Tapanilan Erässä A-junioreiden mitalisuoraan kausilla 2012-2015. Jyväskylässä aloitin opiskelut liikuntatieteellisessä 2015. Siellä tutustuin Tuomas Pulkkiseen, joka toi minut mukaan O2:n toimintaan keväällä 2016. Sittemmin olen toiminut seurassa C-A-ikäisten maalivahtivalmennuksessa.

Hallituksen varajäsenenä pyrin tuomaan keskusteluun valmentajien ääntä sekä toimimaan linkkinä yliopiston ja seuran välillä.

Moi, olen **Kati Pulkkinen** ja koulutukseltani olen yhteisöpedagogi. Minulla alkaa kuudes kausi Ampparien hallitustoiminnassa. Aikoinaan silloinen joukkuekaverini naisten edustuksesta (Anni Polari, terkkua vaan!) sai puhuttua minut mukaan hallitustoimintaan mm. kehittämään seuran naisjoukkueiden toimintaa. Paljon on menty noista ajoista eteenpäin! Tulevalla hallituskaudella aion ottaa koppiä mm. uuden Ampparipeisan kehittämisestä ja OP Kassa -maksupäätteen käyttöönotosta. Lisäksi keskityn omien pienten ampparijunnujeni kasvattamiseen häärtäen samalla N3-joukkueen taustoilla. Nähdään kentillä!

INTERSPORT JYVÄSKYLÄ KESKUSTA ON

02 JYVÄSKYLÄN

VIRALLINEN VARUSTETOIMITTAJA

Uudet kauppiat Milla ja Tuukka toivottavat teidät tervetulleiksi uudistettuun Intersport Jyväskylä Keskustaan!

ENEMMÄN ETUJA. ENEMMÄN INSPIRAATIOTA.

Muistakaa liittyä ilmaiseen Intersport Clubiin, jonka kautta saatte lisää rahanarvoisia etuja!

Seuraa meitä Facebookissa ja Instagramissa. Pysyt ajantasalla tapahtumista ja tarjouksista.

Seuran jäsenille:
KAIKISTA TUOTTEISTA

-10%

alennus myös tarjoushinnasta.

Tarjous on jatkuva seuran jäsenille!

Alennus lasketaan yhdestä tuotteesta!

Intersport Jyväskylä Keskusta

Kauppakeskus Forum, Kauppakatu 20, 40100 Jyväskylä P. 0290 049 920
jyväskylä.keskusta@intersport.fi • Palvelemme ark. 10-20, la 10-17 ja su 12-16.
0290-alkuisiin numerohin soitetut puhelut maksavat lankaliittymistä 8,35 snt/puhelu + 6,91 snt/min ja matkapuhelimesta 8,35 snt/puhelu + 16,69 snt/min. (sis. alv. 24%).

FORUM

SPORT TO THE PEOPLE
INTERSPORT

HIT
MIX

JYVÄSKYLÄ 88,0 MHz